

عَسل مَلَل يَهْوَصَه

نویسنده: سید محمد مهاجرانی
تصویرگر: مهدی صادقی

سروشناه: مهاجرانی، سید محمد، ۱۳۴۸ -

عنوان و نام پدیدآور: عسل مثل یه قصه/ نویسنده سید محمد مهاجرانی؛ تصویرگر مهدی صادقی.

مشخصات نشر: قم: نشر جمال، ۱۴۰۰.

مشخصات طاھری: ۹۶ ص: مصور (زندگی).

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۶-۳۴۹-۴.

و صعیت فهرست نویسن: قبیلا

پادداشت: گروه من: بـ، جـ.

موضوع: داستان های کوتاه فارسی

Short stories, Persian

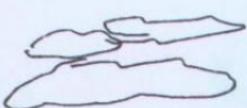
موضوع: حزب المثل های ایرانی -- داستان

Proverbs, Iranian (Direct) -- Fiction

شناسه افزووه: صادقی، مهدی، ۱۳۶۰ - شهریور، تصویرگر

ردی بندی دیویس: ۱۸۰

شماره کتابشناسی ملی: ۸۵۳۷۶۳۷

عسل مثل یه قصه

نویسنده: سید محمد مهاجرانی

ویراستار: علیرضا سیحانی نسب

تصویرگر: مهدی صادقی

گرافیست: محی الدین میرزا

مدیر فی چاپ: علی یوسفی

شمارگان: ۲۵۰۰ جلد

نوبت چاپ: بیست و یکم / ۱۴۰۳

چاپ: خاتم الانبیاء

صحفی: همت

نشر جمال
Jamal Publication

دفتر قم: ۰۲۵-۳۱۶۵۳

دفتر تهران: ۰۲۱-۶۶۴۸۷۱۸

پخش: پاتوق کتاب ۰۲۵-۳۱۰۷۷

تمامی حقوق این اثر برای نشر جمال محفوظ است.
 هرگونه بهره‌برداری از این اثر، به اجازه ناشر نیاز دارد.

بسم الله الرحمن الرحيم

يادش بخير! وقتی کودکی هفت هشت ساله بودم: کتاب در خانه داشتیم
به نام «دادستان‌های مثل‌ها»

هر داستان، درباره‌ی این بود که یک ضرب‌المثل چه جوری به وجود آمده است.

کبکش خروس می‌خواند!
دوستی خاله خرسه!
بادمجان بم آفت ندارد....

در شب‌های سرد زمستان، زیر کرسی گرم، کنار مادر بزرگ می‌نشستم.
اول داستان رامن می‌خواندم. بقیه‌اش را او از حفظ می‌گفت!
ضرب‌المثل‌ها، هم دامغان‌شان شیرین بود هم خودشان!
ضرب‌المثل‌ها چهار ویژه طبقه دارند: کوتاه، روان، جذاب و پرمغزا!
و به خاطر همین است که از همان دو شاید هزاران سال پیش تاکنون
ماندگار شده‌اند.

چهل و چهار سال بعد از آن روزهای شیرین کودکی، نمی‌دانم چی شد
که به دلم افتاد باز سری به شهر ضرب‌المثل‌ها بزنم و برای شان داستان
بنویسم. اول کمی دودل شدم و نزدیک بود بی‌خيال شوم که یک‌هو به خودم
گفتم:

ای بابا! حالا که تو هم وقت داری و هم علاقه. شکر خدا سلامتی هم که
برقرار است.

پس دست به قلم شو و به قول معروف «تا تنور داغ است، نان را
بچسبان».

بسم الله گفتم و کار را شروع کردم: ولی دیدم اووووووه! چند هزار
ضرب‌المثل داریم! به خودم گفتم:

«چه طوری؟ و تا کی؟» برای این همه مَثُل، میخواهی داستان بنویسی؟

با کمی فکر و یک لبخند به خودم جواب دادم؛ معلوم است که نمیتوانی؟

ولی خُب به قول معروف:

«آب دریا را اگر نتوان کشید، هم به قدر تشنگی باید چشید.»

چهل و چهار ضرب المثل انتخاب کردم و برای هر کدام داستانی نوشتیم. و بعد تصمیم گرفتم نویسنده‌هایم را به دوستان عزیزم، آقای «حیدری ابهری» و آقای «سبحانی میرزا» شان بدhem و از آنان مشورت بخواهم؛ زیرا به قول معروف «سه کله بهتر از یک کله است.»

آقای حیدری ابهری سال‌ها با ضرب المثلها زندگی کرده و چند کتاب ضرب المثل دارد. آقای سبحانی هم سال‌هast کارشناس کتاب کودک است و کلی کتاب کودک و شعرو قصه خوانده و ارزیابی کرده است.

به لطف خدا و با هم‌فکری دوستان، داستان‌ها تمام شد. آقای «صادقی» هم با تصویرهای تماشایی‌شان به کتاب صفا دادند

و آقای «میرزا» هم با صفحه‌آرایی ابتکاری و مدیریت هنرمندانه‌شان، کار را تمام کردند و خیال ما را راحت!

«کار را که کرد؟ آن که تمام کرد!»

امیدوارم این «آشی که دسته جمعی برای تان پخته‌ایم.» دل‌چسب و خاطره‌انگیز باشد!

دوست همیشگی شما
سید محمد مهاجرانی

